

1514 NEZMOTLJIVOST... CERKVENE ZAPOVEDI

11. julij 1940: Knjiga 24 [Bertha Dudde](#)

Kljub temu, da dajete prevelik pomen nezmotljivosti svojega cerkvenega voditelja, se močno motite. Božja volja ni bila, da bi Njegovo cerkev samovoljno oblikovali ljudje v skladu s človeško voljo. Vse pravilno in primerno za ohranjanje in širjenje njegovega nauka, je Jezus Kristus osebno dal svojim učencem na zemlji. **Razširjanje svojega nauka je postavil v odvisnost od volje posameznika, ali ga sprejme ali ne.** Dal je natančne smernice, ki so veljale za vse, ki so želeli sprejeti (slediti) njegov nauk. Te so sestavljene iz obljub, ki so bile dane pod pogojem, da se ljudje držijo zahtev Gospodovih nauk. Vedno je spoštoval svobodno voljo človeka. Človek naj se odloči prostovoljno in brez zunanega pritiska ter tako izpolni Božjo voljo. In tem ljudem je obljubil večno življenje... Zato zahteva samo vero Vanj in Njegovo Besedo, ko pravi: 'Jaz sem pot, resnica in vsak, ki veruje vame, bo imel večno življenje...' ([Jn 14,6](#)). Njegova ljubezen želi podariti nekaj nepredstavljivo čudovitega... večno življenje. In za to potrebuje samo vero ljudi in njihovo voljo. Vendar pa njegova volja ni obremeniti človeštvo z novimi grehi, ki že tako živi v omejenem stanju na zemlji... Za tistega, ki resnično veruje v Jezusa Kristusa, se bodo omejitve sprostile, tisti, ki ne veruje, je že dovolj kaznovan s svojim omejenim stanjem, ker mora v njem ostati vso večnost ([Jn 3,18-36](#)). Kdor ne upošteva desetih zapovedi, ki jih je ljudem dal sam Bog, kdor se jim upira, greši, torej ne uboga Boga, ki je Ljubezen, ker ne uboga zapovedi Ljubezni. Ne naredi ničesar, da bi se osvobodil svojega stanja, namesto tega naredi vse, da bi ga poslabšal. Izpolnjevanje teh zapovedi je edino sredstvo osvoboditve, medtem ko je njihovo kršenje popolno nasprotje. **Dogma o nezmotljivosti pa je postala novi zakonodajalec za ljudi**, saj je bilo od Boga danih 10 zapovedi povečanih še za nekaj, tako da so bile Božjim zapovedim dodane nove cerkvene zapovedi in neizpolnjevanje teh zakonov je veljalo za enako grešno kot ravnanje v nasprotju z zapovedmi, ki jih je dal Bog. **In ta napaka ima strašne posledice.** Kajti ljudje se zdaj obremenjujejo s povsem nepomembnimi, a dolžnimi dejanji, ki so povsem nepovezana z zapovedjo ljubezni do Boga in bližnjega. In zdaj vso svojo pozornost usmerjajo le na izpolnjevanje teh cerkvenih zapovedi in na to, da se osvobodijo domnevnih grehov... **Tako je celotna naloga njihove duše sestavljena iz izpolnjevanja zapovedi, ki so jih določili ljudje, ali iz pokore za krivdo domnevne kršitve. In ignorirajo strašno suženjstvo duše, ki ga je mogoče rešiti le z ljubeznijo... Če bi bile te zapovedi res potrebne, bi jih Gospod Osebno dal, in pridigal o njihovi izpolnitvi svojim učencem na zemlji...** Tako so ljudje poskušali poljubno izboljšati Kristusov nauk in se niso obotavljali, da bi za to dobili Božansko odobritev. Ker so menili, da jih je razsvetlil Sveti Duh, medtem ko so bili še v stanju, ki je bilo daleč od tega, so določili zakone, ki niso mogli biti v skladu z Božjo voljo. Ti zakoni so zelo zmanjšali občutek odgovornosti ljudi za od Boga dane zapovedi, saj je bilo zdaj največ pozornosti

namenjeno na novo določenim zapovedim, in sicer do te mere, **da jih človeštvo zdaj povsem samodejno upošteva, in verjame, da sledi Kristusovemu nauku, ko izpolnjuje naloženo dolžnost. Resnično razsvetljeno človeško bitje je izbrano od Boga, da zaustavi to obžalovanja vredno stanje, torej, da ga razkrinka.** Vendar pa Bog nikoli ne more razsvetliti tistih, ki so izdali ali odobrili take zapovedi. Nezmotljivost cerkvenega poglavarja je popačena podoba izlitja Svetega Duha. Vsak, ki ga je navdihnil Sveti Duh, bi vedno prepoznal napako te skupine zakonov, vendar jim je posvetno - cerkvena oblast preprečila, da bi popravili to pomembno napako. Kajti te zapovedi niso izhajale iz Duha Ljubezni... Pravi Božji služabniki so vedno prepoznavali to zlorabo in se ji želeli zoperstaviti, vendar je nauk o nezmotljivosti poglavarja cerkve že pregloboko zakoreninjen, da bi ga lahko tako zlahka izkoreninili. In le tisti, ki iščejo čisto Resnico in prosijo Boga samega zanjo in za duha notranjega razsvetljenja, se je bodo lahko osvobodili.... AMEN

2383a Nezmotljivost cerkvenega poglavarja....

25. junij 1942: Knjiga 32

Vsako versko doktrino je potrebno skrbno preučiti (preiskati), preden jo sprejmemo. Bog od vas to zahteva, da bi zmanjšal vpliv sovražnika (Satana), saj boste potem tudi sami razumeli, kako deluje. Njegov cilj je, da z netočnostmi prodre v Božansko resnico, a tega se človek zagotovo lahko zave, če kar najbolj resno preuči (pregleda) tisto, kar se mu ponuja z željo, da sprejme edino Božansko resnico. **Nasprotnik uporablja človeško voljo, torej vpliva na ljudi, da božjemu nauku poljubno dodajajo še druge nauke in jih prenašajo naprej kot nauke, ki jih je dal Bog.** Toda človeško delo ni brez napak in posledično je pokvarjen tudi čisti božji nauk, še toliko bolj, kolikor manj ljudje preiskujejo in razmišljajo sami. In spet gre za delo nasprotnika (Satana), da človeške doktrine same po sebi preprečujejo njihovo natančno raziskovanje (preiskovanje) in kontemplacijo.... da se zato od ljudi zahteva, da brezpogojno sprejmejo vsako versko doktrino, preverjanje pa je prikazano kot napačno. To zelo podpira (spodbuja) delovanje princa laži. Toda Bog od ljudi zahteva, da imajo živo vero, to je vero srca, vero, ki s polnim prepričanjem potrjuje, kar se uči. Vsak, ki o tem resno razmišlja, bo lahko tudi s polnim prepričanjem potrdil vsako božjo resnico, nikoli pa ne bo mogel sprejeti Satanovega delovanja. Kmalu ga bo prepoznal kot človeško delo in ga bo z lahkim srcem zavrzel, ko bo ugotovil, da je ničvredno. Preglejte vse in ohranite najboljše ([1 Tes 5:21](#))... In ker mora preverjanje neizogibno vključevati prepoznavanje in zavračanje vsake napake (zmote), je nasprotnik lahko preprečil preverjanje verskih doktrin s postavitvijo doktrine, ki je bila

namenjena odpravi človeškega mišljenja in je imela zato zelo slabe posledice ... **To se nanaša na nauk o nezmotljivosti cerkvenega poglavarja**, ki ljudi navidezno osvobaja vsakršne odgovornosti, vendar jih vodi v globoko duhovno temo, če ga sprejmemo in razumejo kot Božjo resnico. Kajti vsak zgrešen nauk bi potem lahko dodali kot božansko resnico, ne da bi dovolili kritiko ali zavrnitev. In tako so se odprla vrata vsaki napaki Nasprotnikovi dejavnosti je bilo na voljo polje, na katerem je lahko na široko raztrosil svoje semeAMEN

2383b Nezmotljivost cerkvenega poglavarja

25. junij 1942: knjiga 32

To, da morajo ljudje verjeti v nauk o nezmotljivosti poglavarja cerkve pomeni, da mora biti vsak dodatni nauk ali pravilo, ki ga postavi poglavar cerkve, priznan (odobren, sprejet) brez kritike, s čimer sta odpravljena človekovo razmišljanje in njegova svoboda izbire, kar je nesprejemljivo, če naj bi človek nekega dne polagal račun za svoj odnos do Boga. Vsak človek mora (sam) odgovarjati zase ([Mt 16,27](#); [Raz 20;12-13](#)), posledično temu se mora sam odločati v popolni svobodi volje... Vendar, da bi lahko sprejel odločitve, mora biti sposoben preučiti in upoštevati (pretehtati), za kaj se bo odloči.... Ne bi smelo biti tako, da se posamezna oseba odloči in ta oseba potem zahteva od tisočev in tisočev ljudi, da sledijo njegovi odločitvi, nato pa to zahtevo izrazi v obliki zapovedi.... (doktrine).... kar nedvomno velja, če naj se vsaka cerkvena zapoved prizna za skladno z Božjo voljo, saj je njen temelj (domnevna) nezmotljivost cerkvenega poglavarja. Ti nauki so zdaj brez zadržkov sprejeti, ne da bi si človek razjasnil njihov pomen in namen, kar ima za posledico rutinska dejanja, ki niso povezana s svobodno odločitvijo, globoko vero in globoko občuteno bližino Bogu... **Razvila se je cerkvena služba, ki v resnici ni služba Bogu.** Uvedeni so bili običaji, ki so bolj ali manj formalnosti... Nasprotnikovim dejanjem je uspelo, da so pod krinko pobožnosti odtujile ljudi od Resnice, jim onemogočile lastno mišljenje in s tem tudi svobodno odločanje, saj nasprotnik vse to zatira (prepreči) zaradi dogme o nezmotljivosti. Ker ko bo ta nauk človeku postal sprejemljiv, mu o njem ne bo več treba imeti mnenja. Tako sprejema brez nadzora, ni se mu treba odločiti, saj se je namesto njega že odločil nekdo drug in svobodna volja ni uporabljena. Namesto tega mora oseba verjeti v to, kar ji je dano kot verska dogma, če ne želi priti v konflikt s določeno versko dogmo, ki jo ima cerkev za tako zelo pomembno, da se poglavar cerkve nikoli ne more zmotiti oz. sprejeti napačne ukrepe, ko sprejema odločitve glede cerkve.

Bog ceni le svobodno odločanje, vendar mora to sprejeti človek sam in zato mora upoštevati prednosti in slabosti verske dogme. **Le tisto, kar lahko potrdi v svojem srcu, se lahko imenuje vera, ne pa tisto, kar je prisiljen sprejeti (potrditi)....** Kajti verska dogma, ki jo je namenil Bog, bo vzdržala vsakršno presojo in bo toliko bolj prepričljivo sprejeta, čim bolj se bo človeško bitje poglobljalo vanjo... Vendar pa vse, kar ni od Boga, ne vzdrži presoje in bo zavrnjeno s strani vsake osebe, ki se resno bori za znanje.... AMEN

[Bertha Dudde](#)